

at gaae ind paa, hvad den høitærede Majoritet i Udvalget har indstillet med Hensyn til den Forskjel, der skulde gjøres mellem de ældre og yngre Godsfer. Dertil kommer ogsaa, at derform der skulde skee nogen Forandring i denne Lov, saa den skulde gaae tilbage til det andet Thing, er det meget tvivlsomt, om denne Lov vil komme ud; men det skulde ikke forhindre mig fra at stemme for det, der maatte fremkomme som et nyt Forslag, hvis det efter min Formening var retfærdigt og begrundet, men det kan jeg tilforlæbeligt ikke erkende, at dette Forslag er. Vi skulde altsaa lade denne Lov hængelig til en ubestemt Fremtid, og hvor mange Tusinde af Familier vilde da ikke paa ny spørge, hvorfor skulle vi endnu staae i det Uvisse længere, hvorfor har Regjeringen dog ikke i Forening med den lovgivende Magt sørget for, at denne Sag dog engang kunde komme til Ende? Jeg mener, at her er største Grund for det høitærede Landsthing, til at holde sig til det, som saavel det samlede Ministerium, ligesom ogsaa det andet Thing har vedtaget, og uden Forandring gaae ind paa den foreliggende Lov.

Finantsministeren: Ved hvad der hidtil er fremsat, saavel i det ærede Udvalgs Betænkning som i de Foredrag, vi have hørt i Aften, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at fravige den Ansættelse, som jeg paa Regjeringens Vegne havde den Ære at forsvare i det andet Thing, idet der navnlig ikke forekommer mig at være tilstræffelig Anledning til at skjelne imellem de ældre og nyere Krongodsfer. Jeg skal forbeholde mig til Sagens næste Behandling nærmere at udvikle dette, og afvente, hvad der yderligere maatte blive anført til Støtte for denne Mening om en saadan Forskjel. Der er imidlertid eet Punkt, som der blev berørt af en æret Landssthingsmand i Aften angaaende en Talstørrelse, som jeg allerede nu ikke tør lade uimodgaaet, fordi det kunde fremkalde et Indtryk, som jeg maa betragte som skadeligt for Sagen. Det er nemlig den Talstørrelse, som blev fremsat af en æret Landssthingsmand fra Kjøbenhavn, idet han nævnte, at man ved at følge Udvalgets Fleertals Forslag og skjelne mellem det ældre og yngre Gods, forringede Statens Tab med 170,000

Rbd. ifølge den Beregningsmaade, som af Regjeringen var opstillet under Sagens Behandling paa et tidligere Stadium. Hvad nu for det Første angaaer de af Regjeringen opstillede Tal, som deels af mig ved Sagens første Behandling, deels af min Æstemand under min Graværelse bleve fremsatte, da forholder det sig med disse Tal, som med alle lignende Tal, at de vel ere støttede paa saa nøiagtige Oplysninger, som de foreliggende Forhold tillade at erbyrde, men de kunne naturligviis ikke gjøre Krav paa en absolut Rigtighed; thi det er vistnok for en stor Deel virkelig saaledes, som en æret Landssthingsmand i Aften har anført, at det vilde komme an paa, om det vilde blive muligt at gjennemføre saadanne Salgspriser for Bøndergods, som dem, Regjeringen er gaaet ud fra, og som vel i Dieblisset kunne være rigtige Gjennemsnitspriser for de forskjellige Bøndergaardene, men som ikke kunne opnaaes paa eengang, og som da de forskjellige Conjunctioner muligt senere kunne gjøre, at Regjeringen ikke kan opnaae. Men selv om man vil holde sig til disse Tal, fordi man ikke veed bedre at opstille, kan jeg ikke nægte, at jeg er bleven noget forundret ved at høre anført, at Udvalgets Fleertals Forslag skulde gaae ind paa en saadan Besparelse, som den nævnte af 170,000 Rbd. Det forekommer mig for det Første synderligt, at man ikke, naar man tager Hensyn til en Deel af min Forgængers Foredrag, ikke tager Hensyn til en anden Deel af samme Foredrag (Hør!), der findes i selvsamme Tidende Sp. 5161. Han har her yttret sig angaaende det væsentligste Gods, som her kommer i Betragtning, nemlig Frederiksgave. Jeg skal ikke trætte med at oplæse dette, da ethvert af Thingets Medlemmer vil kunne gjøre sig bekendt dermed; men det vil deraf fremgaae, at der er anført særegne Grunde, der tale for, at Tabet for Frederiksgaves Vedkommende ingenlunde vil blive saa stort, som man ogsaa let kan udfinde ved en simpel Beregning. Jeg har hos den ærede Ordfører erkundiget mig om, hvorpaa denne Beregning af 170,000 Rbd., som var mig noget ganske Nyt, støttede sig, og jeg maa antage, at den hidrører fra et simpelt Reguladetriksstykke, idet man har regnet saaledes: Naar Hartkornet af samtligt